

Βιωτικαῖς γυναιξὶ διαλεγόμενος δὲ Παῦλος, οὐ μόνον τοῦ χρυ-
 35 σοφορεῖν αὐτὰς ἀπάγει, ἀλλ' οὐδὲ ἴματια πολυτελῆ περικεῖσ-
 θαι ἀφίησιν. Οἶδε γάρ, οἶδε σαφῶς δτι χαλεπὸν τοῦτο ψυχῆς
 νόσημα καὶ δυσκαταγώνιστον καὶ γνώμης διεφθαρμένης
 δεῖγμα μέγιστόν ἔστι καὶ σφόδρα φιλοσόφου δεόμενον ψυχῆς.
 καὶ δηλούσιν οὐχ αἱ βιωτικαὶ γυναικεῖς μόνον καὶ ἀνδράσιν
 40 ὁμιλήσασαι — ὃν οὐδεμίᾳ ῥᾳδίως ταύτης ἡνέσχετο τῆς παραί-
 νέσεως —, ἀλλὰ καὶ αἱ φιλοσοφεῖν δοκούσαι καὶ εἰς τὸν τῆς
 παρθενίας τελεῖν χορὸν λαχούσαι.

d. Πολλαὶ γάρ τούτων πρὸς τυραννίδα φύσεως ἀποδυσά-
 μεναι καὶ καθαρῶς τὸν τῆς παρθενίας διανύουσαι δρόμον καὶ
 45 ἀγγελικὴν ἐν τούτῳ μιμούμεναι πολιτείαν καὶ ἐν θνητῷ
 σώματι τὰ τῆς ἀναστάσεως ἐπιδεικνύμεναι προοίμια — «ἐν
 γάρ τῷ αἰῶνι ἐκείνῳ, φησίν, οὔτε γαμούσιν, οὔτε ἐκγαμίσκον-
 ται^h» — καὶ πρὸς τὰς ἀσωμάτους δυνάμεις θέμεναι τὴν ἀμιλ-
 λαν καὶ πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν ἐν φθαρτῷ σώματι φιλονεικούσαι
 50 καὶ δὲ πολλοῖς οὐδὲ ἀκούσαι φορητὸν διὰ τῶν ἔργων κατορθού-
 σαι καὶ καθάπερ λυττῶντα κύνα καὶ συνεχῶς ἐπιτηδῶντα τὴν
 ἐπιθυμίαν διακρουόμεναι καὶ μαινομένην θάλασσαν καταστέλ-
 λουσαι καὶ ἐν ἀγροῖς κύμασι μετὰ γαλήνης πλέουσαι καὶ
 ταραττομένου σφοδρῶς τοῦ πελάγους ἐξ οὐρίας φερόμεναι
 55 καὶ ἐν καμίνῳ φυσικῆς ἐπιθυμίας ἔστωσαι καὶ μὴ κατακαιό-
 μεναι, ἀλλ' ὃς πηλὸν τοὺς ἄνθρακας τούτους καταπατούσαι,
 ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ταύτης ἐάλωσαν αἰσχρῶς πάνυ καὶ ἐλεει-
 νῶς καὶ τὰ μείζονα δυνηθεῖσαι ὑπὸ τούτου κατηγωνίσθησαν.

7. a. Τοσούτον γάρ ἔστιν ἡ παρθενία πρᾶγμα, καὶ τοσού-